

Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Łódzkiego z dnia 13 kwietnia 2017 r. **stwierdzające nieważność Uchwały Nr (...) Rady Gminy (...)** z dnia 7 marca 2017 r. w sprawie Statutu Gminy (...) i § 2, § 9, § 24 ust. 2, § 30 ust. 2, § 39 regulaminu Rady Miejskiej w (...) stanowiącego załącznik Nr 3 do Statutu Gminy (...) oraz § 5 ust. 1 i 3, § 9 regulaminu komisji rewizyjnej stanowiącego załącznik nr 4 do Statutu Gminy (...). (PNIK-I.4131.295.2017)

Uzasadnienie tezy (wyciąg)

(...) uchwała nie może jeszcze raz regulować tego, co zostało już wcześniej unormowane przez ustawodawcę i co stanowi przepis powszechnie obowiązujący. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjęty jest powszechnie pogląd o niedopuszczalności powtarzania lub modyfikowania w akcie prawa miejscowego unormowań ustawowych i w sytuacji, gdy akt ten powtarza lub modyfikuje uregulowanie ustawowe stanowi to istotne naruszenie prawa uzasadniające stwierdzenie nieważności takiego unormowania (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 9 marca 2016 r. Sygn. akt: III SA/Łd 1273/15); (...) Wprowadzenie w tym zakresie dodatkowych, nieprzewidzianych ustawą przepisów zmieniających określone ustawą relacje rady z innymi organami i podmiotami funkcjonującymi w strukturze gminy należy uznać za naruszające ustawę o samorządzie gminnym (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 grudnia 2002 r. Sygn. akt: II SA 283/03 oraz wyrok NSA z dnia 15 lipca 2009 r. Sygn. akt: II OSK 619/09); (...) Ponadto należy zauważyć, iż mając na uwadze zasadę legalizmu (art. 7 Konstytucji RP), zgodnie z którą organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, do tych organów nie ma zastosowania zasada „co nie jest zakazane jest dozwolone” lecz reguła „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje”. Oznacza to, że podjęta przez Radę uchwała musi pozostawać w zgodzie z obowiązującymi w tej materii przepisami prawa, a w szczególności opierać się na stosownym upoważnieniu ustawowym do podjęcia takiego rodzaju uchwały.